

Wintertochten 2014.

Van echte winter was er dit jaar weinig sprake, dus waren de wintertochten eerder late herfsttochten of vroege lentetochten.

Op 26 januari stond de 'Coude Winthertocht' op de kalender. Blijkbaar waren velen nog in nieuwjaarsroes, want buiten mezelf stond enkel Ludo op de lijst. Maar niet getreurd, wij op weg. In Kasterlee houden ze blijkbaar van grote infrastructuurwerken, want de twee rotondes die enkele jaren geleden werden aangelegd om het verkeer vlotter te laten doorstromen, zijn verdwenen. In plaats daarvan moet je goed uit je doppen kijken als je

Kasterlee wil binnenrijden en is er terug een kruispunt met verkeerslichten als je Kasterlee uitrijdt richting Lichtaart. Blijkbaar is er een 'grote baan' aangelegd naar Geel (?) en hield men niet meer van ronde punten. Laten we het maar op de 'ontsluiting van de Kempen' houden. Terug naar het kajakken dan maar.

Mij leek het alvast dat er minder vaarders waren dan op vorige edities van deze tocht. Onder een grijze lucht en met weinig wind startten we aan de steigertjes in Kasterlee. We hielden er een goed tempo op na en alle gekende punten werden gepasseerd. We stopten niet aan het cafeetje bij Bobbejaanland maar trokken in één keer door tot bij De Hut in Herentals. Daar was nog heel wat plaats om onze picknick aan te spreken, zelfs met een kleiner aantal tafels omdat ongeveer de helft van het etablissement werd ingenomen door een wielclub. Die hadden blijkbaar al een vroege lentetocht op het programma.

Na de bokes, de koffie en een babbel, sleepten we onze boten het water in voor het leukste stukje Nete. Met veel kronkels en weg van elke menselijke activiteit peddelden we naar de molen van Grobbendonk. Daar bleken nog niet veel andere vaarders aangekomen. Of waren die alweer vertrokken? Waarschijnlijk niet. Omdat Ludo er nog niet was, droeg ik mijn kajak op m'n eentje naar de aanhangwagen. Toch een heel karwei, pff! Ik was net omgekleed toen Ludo er ook aankwam. Hij deed net hetzelfde en zwoegde ook in z'n eentje met de kajak.

Na omkleden en opladen, vertrokken we richting Schoten. De club was open en daar konden we er nog ene pakken met de enkelen die aanwezig waren.

Op 23 februari was het beurt aan de 20ste Ijsberentocht. De meeste vaarders

waren nog steeds in winterslaap, al was de deelnemerslijst met 50% gestegen! Van twee naar drie! Hoera! Ook nu weer was Ludo van de partij, maar deze keer ging Martinique ook mee. Het was zacht en zonnig en alweer erg weinig wind. Eerder lente! De ijsberen zouden nogal gezweet hebben. Wij dus met drieën naar Lier, boten afladen en dan reed ik verder naar

Niel. Daar zijn ook al grote infrastructuurwerken aan de gang. De parking is heel wat kleiner geworden. Gelukkig was ik er vroeg bij en vond nog net een plekje waar een Nielse vaarder wegreed. Dan is het alweer een hele tocht terug naar Lier. Daar aangekomen eerst de meegebrachte pistoletjes verorberd vooraleer aan de tocht te beginnen. De start is daar altijd één in mineur. Je stapt in je kajak en na enkele tientallen peddelslagen, kan je er alweer uit om je kajak over de dijk naar de Nete te sleuren. Ludo had het niet zo met die trap vanwaar je terug in je kajak moest proberen te geraken. Met wat hulp lukte dat uiteraard wel. En dan waren we vertrokken voor 24 km Nete- en Rupelwater. Geen vuiltje aan de lucht tot Martinique stilaan trager en trager begon te varen. Er hing toch geen emmer aan haar kajak? Neen, was dat maar waar, die kon je losmaken. Martinique kreeg erg last van een pijnlijke elleboog. Ze wilde echter niet opgeven en wilde ook geen hulp. Dus kwam Boom maar langzaam dichterbij en leek het stuk er voorbij wel eindeloos. In Niel aangekomen, vertelde Martinique dat ze er zwaar over nadacht om haar kajak aan de wilgen te hangen. Na haar aanleg voor zeeziekte en een elleboog die niet meewil, zag ze het eventjes helemaal niet meer zitten. Hopelijk is die elleboog ondertussen terug genezen en vaart ze nog vele jaren tochten met haar kajak.

Na de traditionele warme soep en een drankje in het clubhuis reden we onze kajaks terug naar de loods in Schoten.

Pol.